

[Axel Sørensen.]

vegne tiltræde de af boligministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag.

Kai Moltke: Ja, jeg er i den lykkelige situation, at jeg, både hvad lovforslaget som helhed angår, og hvad enkelthederne angår, fuldt ud kan tiltræde lovforslaget i dets nuværende form.

Når jeg ikke des mindre bliver nødt til at fremkomme med nogle bemærkninger, skyldes det hovedsagelig 2 ting. Den højtærede boligminister har trukket et omstridt afsnit i det oprindelige lovforslag tilbage, nemlig vedrørende § 24 om forkortelse af lånenes løbetid fra 50 til 40 år. Dette minder mig om en begivenhed, jeg oplevede som dreng, hvor der jo er så meget, der gør et stærkt indtryk på én. Jeg var for første gang kommet til et begravelsesgilde; der stod 6 store lagkager på bordet, og på dem alle var malet: vi ses igen. Jeg blev lidt betænkelig; og når jeg nu af den højtærede boligministers bemærkninger ser, at spørgsmålet om forkortelse af lånenes løbetid vil dukke op igen, når valget er overstået, ved den samlede behandling af alle kreditinstitutioner, ja, så føler jeg mig tvunget til at komme med den bemærkning, om man ikke skulle søge andre veje.

Den anden ting, som gør mig betænkelig, er, at der ved siden af de mange andre udmærkede demokratiske institutioner, vi har, nu åbenbart er dukket et tredje, lad os sige rådgivende ting op, når det gælder udvalgsarbejdet.

Jeg anmoder om den højtærede formands tilladelse til et kort citat af en udtalelse af nationalbankdirektøren. Nationalbankdirektøren har jo i denne sag spillet en særlig rolle; her optræder han for første gang — i hvert fald i al den tid, jeg har været i tinget — ikke som den, der kommer med repræsentanter i deputation som så mange andre erhvervsinstitutioner, men direktøren prøver i åben tale at give udvalget direktiver. Af nationalbankdirektør Svend Niensens tale den 14. maj citerer jeg det afsnit, hvor han erklærer:

„Det er beklageligt, at bestemmelsen i forslaget om en ny hypotekforeningslov om at forkorte afdragstiden fra 50 til 40

år blev mødt med stor betænkelighed under 1. behandling i folketinget. Forhåbentlig bliver der under udvalgsbehandlingen enighed om det ønskelige i en sådan afkortning.“

Er det nu nødvendigt? Når et udvalg arbejder, når et udvalg stiller spørgsmål og samler materiale, er det så nødvendigt, at nationalbankdirektøren udnytter sin autoritet til så at sige at give udvalget direktiver? Nu drejer det sig her om to spørgsmål, hvorom nationalbankdirektøren giver råd. Det ene drejer sig om at forlænge lånenes løbetid. Det har udvalget taget stilling til. Dette spørgsmål udgår til efter valget, vel nok på grund af det sprængstof, det indeholder. Det andet spørgsmål drejer sig om forøgelse af egenkapitalen, og så vidt jeg erindrer, var det netop ordførerne for VK-partierne, der i sin tid ved behandlingen af boligstøtteleven fik udvirket, at et forslag om forøgelse af egenkapitalen ved parcelhusbyggeri udgik af lovforslaget. Det må altså være et familieanliggende, som det ville være rart at få lidt opklaring på.

Hertil kommer en anden betragtning: når man vil være viis, og når man ønsker at bedre forholdene på obligationsmarkedet og fremme opsparingen, er det så de rigtige veje, nationalbankdirektøren her anviser? Der kan spares, hævdes det, 250 mill. kr. ved den forkortede løbetid med den nuværende obligationsmasse. Der kan, hvis man forøger de egne indskud ved byggeriet, skaffes yderligere 150 mill. kr. Det er selvfølgelig ikke så lidt. Men der er visse ting, som man må tage i betragtning, og som jeg har bemærket. Jeg tror, at den højtærede boligminister og jeg med samme interesse har læst den ledende artikel i et blad, som interesserer eller burde interessere alle boligsøgende. I denne artikel fastslås det, at hvis man f. eks. koncentrerer sig om byggeri af parcelhuse, medfører dette byggeri netop det dobbelte udbud af obligationer pr. lejlighed — det dobbelte af, hvad udbuddet ville blive, hvis det drejede sig om etagebyggeri. Jeg ved ikke, om disse tal passer, og jeg vil gerne have den højtærede boligministers skøn om, hvorvidt der ligger noget bag denne påstand.

Den anden påstand, som fremsættes her, har forbindelse med et spørgsmål, som vi stillede i udvalget. Vi stillede dette spørgs-